

במאים

פראוקושטיין

יורד למחזרת

זה התחיל לפני 10 שנים. אנדי ווארהול, הצייר שזכה להון ותהילה כאשר הנציח קופסאות-מרק קמפבל על הבד, כסמל למכניזציה של העולם המודרני, הפך להיות מעין נביא של אמנות הפופ. בטוב-ליבו עליו, החליט כי הציור אינו מספקו עוד, וכדאי לנסות גם את שפת הקולנוע.

הוא לקח מצלמה, העמיד אותה במרכז החדר, הצטייד בגלגלי סרט קצרים באורך של שתיים וחצי דקות כל אחד. אחר כך

אנדי ווארהול, הצייר שהפך לבמאי סרטים מעוררי-מחלוקת, בין אלה הרואים בהם זבל ותו לא, לבין אלה הרואים בהם „משמעות נסתרת“

הזמין נערה בשם נעמי ליון שתתנשק עם כמה מידידיו: אחד זמר בלהקת-מחזרת, שני שחקן כושי בתיאטרון החי (שבינתיים מת), שלישי חבר פרטי של ווארהול ומי שורר לעת-מצוא.

אחר החליטה נעמי את שותפה לנשיקה, וחזר חלילה. כשנודעה היה לווארהול כי השלים את היצירה, הוא לקח את הסרטים, עירסל איתם קצת על-ידי החדרת אור קופסאות בטרם הפיתוח. אחר-כך הדביק את כל הקטעים יחד, והציג אותם, במקום במהירות של 24 תמונות לשנייה ב"ס.16.

לסרט קראו נשיקה, ובגלל המהירות האיטית, התקבל הרושם כאילו זהו ניתוח מדויק של הפעולות המרכיבות נשיקה בין גבר לאשה, ניתוח שנמשך כ-50 דקות. כשהוא מעודד מנסינו זה, עבר ווארהול לשנייה — סרט שהראה במשך 6 שעות תמימות אדם ישן. כמו בנשיקה, גם הפעם לא זיה המצלמה ממקומה. אין קול, אין צבע, אין כלום. אדם ישן וזהו.

אבל, כמו שאמרו על המלט, „יש שיטה בשיגעון שלו“. ווארהול לא הראה אדם ישן סתם, הוא צילם אותו אדם במשך כמה שבועות, והרכיב קטעי-שינה שונים, שכולם צולמו כמובן מאותה הוויית. וכדי שהסרט לא יהיה יותר מדי מרתק, הסתפק ווארהול בשלוש שעות שינה בלבד, אותן הציג פעמיים בפני הצופים, כדי שיוכלו לעכל את התווייה לעומקה, מן הסתם.

אחר באו סרטים דומים. אוכל, תיספורת, מציצה, אחפיר (8 שעות, בהן רואים כל הזמן את האמפיר סטייט בילדינג).

הסכרים? בבקשה. „אני אוהב דברים משעממים“, הכריז ווארהול. „מה יש? הרי ישנם אנשים רבים המסתכלים דרך החלון במרחש ברחוב במשך זמן רב או יושבים בבית-קפה ומתבוננים בנעשה על המדרכה. הסרטים שלי דומים לבלילי מסוג זה. הם נועדו למלא את זמנו של הצופה.“

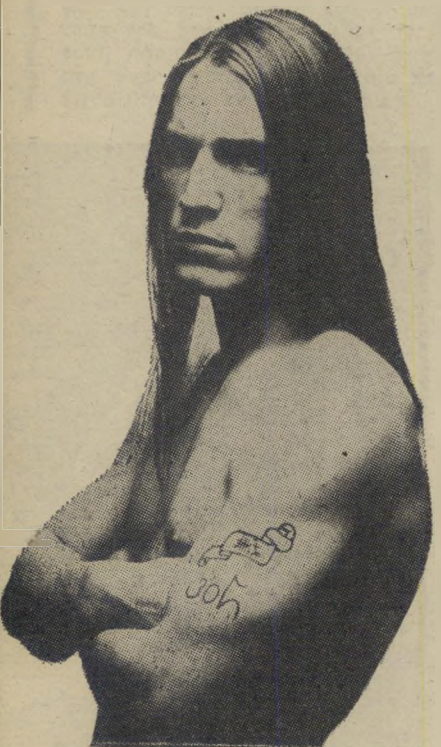
היצירה ממשיכה לפרוח. מטבח הצטיין בחידוש מרתק: הוא גילה את הקול. אבל המצלמה לא זזה עדיין.

לחפצים עדיין היתה חשיבות העולה לעיתים על זו של האנשים, והם השמיעו קולות מוגברים ככוונה — שהיו צריכים לסמל, כמובן, דברים חשובים, עד היום. איש אינו יודע בדיוק מה.

הכוכבות התחילו לצוץ בהדרגה. כפי שהסרטים עלו בזיל-הזול — משום שאין תנועות מצלמה, אין תפאורה ואין עריכה — כך גם הכוכבות. היו אלה מעריצות שמסתובבות בבית-החרושת — כך כינה ווארהול את אולפנו-ביתו. ווארהול כיוון אליהן את מצלמתו, הפעיל אותה, והמתין בסבלנות עד שאישיותם תפרוץ החוצה. בסופו של דבר, מה היו מרילין מונרו, ג'ין הארלו או הדי לאמאר, אם לא נשים שכבשו את העולם בזכות מה שהן ולא בזכות תפקידיהן? ויזה, אולטרא ויולט, אינגריד — לכל אחת מהן הדביק ווארהול דמות שונה.

בסרטי הוא מנסה ככוונה להפוך את המציאות למשהו בלתי מוחשי, ואת הדימיון — למציאות. אחת הכוכבות „התבל-בלה“, ומרוקנת באנדי תוכנו של אקדח. אולי חשבה שמצלמים אותה באותו הרגע. אם היתה שחקנית טובה יותר, היתה מחסלת ברגע זה את הבמאי. אבל היא איננה מיקצועית והוא רק נפצע.

זה קולנוע זה? הועקות מסביב לשאלה זו נמשכות 10 שנים, ועד היום לא ברורה התשובה. „ביוזון המצלמה, חוסר רגישות,

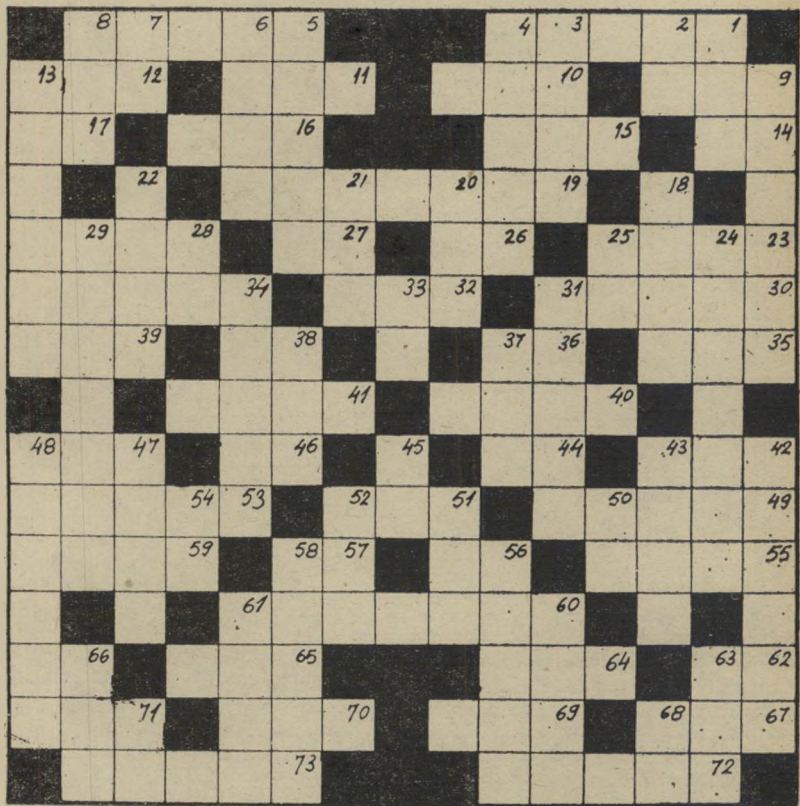

אין דאלסנדרו, כוכבו הקבוע של אנדי ווארהול בסרטיו האחרונים.

עקרות היצירה. „טוענים אנשי מחברות הקולנוע היומריים. „טינופת וזוהמה“, קבע בקיצור מבקר טיים — בעיקר לאחר שחזה במציצה הזונה, המציגים בצורה בלתי-מופשטת לגמרי (כלומר, מופשטת לגמרי) את נושאייהם. „פתיחת אופקים חדשים, הסרת הצביעות ההוליבודית והצגת המציאות בכל מערומיה, כך שהצופה חייב לראותה ולהתמודד עימה.“ קובעים מעריצי ציו של ווארהול.

ואילו הוא ממשיך בשלו. עושה סרטים. הטכניקה משתפרת. המצלמה מתחילה לינוע. הקול הופך להיות מורכב יותר. הדיא-לוגים נשמעים כסדרה של אסוציאציות חופשיות על כפי של פסיכיאטר, והקהל המום, נערוח צילטי הוצג במשך שלוש וחצי שעות, על שני מסכים מקבילים, אחד

השבוע העולם הזה 1878

- מאונך:**
- 1 מאכל נוזלי. (2 לא טוב. 3) עולם.
 - 4 נהר באפריקה. (5 מנופה. מופרו. 6) מרוחות השמים. (7 רשע. 8) דיבור, הברה.
 - 9 חול גס. (13 יישוב בהרי יהודה. 18) מתפלא. משתומם. (20) נחל אכזב. (21) מדינה אסיאתית. (22) פשיעה בלי סוף.
 - 24 יישוב בדרום הארץ. (25) כלי הקשה קדום. (28) אבי מצביאו של שאול הר מלך. (29) מכינוי ארץ ישראל. (31) מחשבה. (33) דיבוק, דימון. (34) פניה לרשות גבוהה יותר בבקשה לשנות פסק דין. (37) מין כובע. (38) קץ. (42) מלון. (43) בעל חי קוצני. (45) חורר. (47) פועל פשוט בארצות המזרח הרחוק. (48) שטר כסף, המונפק ע"י בנק ועובר לסוחר. (50) כך. (51) כינוי לשלומיאל, לאדם איטי. (52) מחילות צה"ל. (54) קלף גבוה. (56) פרינציפ. (58) הזרה בין גבר לאשה למי טרת נישואין. (60) אחת העליות לארץ. (61) פוחז. (63) אינדקס. (66) עוף אוכל נבלות. (68) תואר אצולה אנגלי. (71) אלוף בצה"ל.
- מאוזן:**
- 1 תואר אצולה. (5) בעל חי שקוף החי במים. (9) צאצאים. (10) תבואה. (11) עם הארץ. (12) סוג של תבואה. (14) שור טיבטי. (15) בית האריה. (16) מושג בכדורגל. (17) שקט. (19) סטיה מינית. (23) היפוכה של חובה. (26) מצבה. (27) פסח מצרים (ר"ת). (28) מתמיד, קיים. (30) יפה מאד. (32) „ו... מפני חדש תוציאו.“ (34) חשוך ילדים. (35) בהמה גסה. (36) מספיק. (38) כועס. (39) הומר קשה בגוף החי. (40) מדבר. (41) שגנה. (42) ברונזה. (44) יהדות הספק חש' מלי. (46) דב ספרותי. (47) טמפו. (49) סוג קרקע. (51) חותן יעקב. (53) אחד השבטים. (55) ריקוד בראזיליאני. (56) לאום. (57) ממהר. (59) כינוי למחבוא נשק במי המחתרת. (60) חג רומי לכבוד בקוס, משתה פריצות. (62) צד מערב. (64) חומר צעיר. (65) עיגול. (66) תו נגינה. (67) מארבעת המינים. (69) מדינה ערבית. (70) תו דואר. (71) חומר מעורב במים, בוק. (72) מפלצת. (73) מה שצולע אצלנו.

חשבוע 1878

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל ספרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חילוק, חיבור וחיבור יש למצוא איזו ספרה מציינ כל סמל של ריבוע.

